ପ୍ରୀତି-ପ୍ରିୟା-ପୃଥିବୀ

ନନ୍ଦକିଶୋର ସିଂହ

ପ୍ରୀତି ପ୍ରିୟା ପୃଥିବୀ

(ମିନି କବିତା ସଂକଳନ)

ନନ୍ଦକିଶୋର ସିଂହ

ପ୍ରୀତି ପ୍ରିୟା ପୃଥିବୀ
(ମିନି କବିତା ସଂକଳନ)

ଲେଖକ:
ନନ୍ଦକିଶୋର ସିଂହ
କୋରେଇ, ଯାଜପୁର - ୭୫୫୦୨୨

ପ୍ରକାଶିକା:
ସୁରବାଳା ସିଂହ
କୋରେଇ, ଯାଜପୁର - ୭୫୫୦୨୨

ପ୍ରଚ୍ଛଦ :
ସୁଶୀଲ କୁମାର ସାହୁ

ମୁଦ୍ରଣ :
ତୀରତରଙ୍ଗ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ :
ଆଷାଢ଼ ୨୦୦୬

ମୂଲ୍ୟ :
ଟ. ୪୦.୦୦

Priti Priya Prithvi
(Collection of poems)

Author :
Nandakishore Singh
Korei, Jajpur- 755022

Publisher :
Surabala Singh
Korei, Jajpur- 755022

Cover Design:
Susil Kumar Sahu

Printed at:
Teerataranga Printers
Bhubaneswar

1st Edition:
June, 2006

Price:
Rs. 40.00

ବହି ବିଷୟରେ ପଦେ

ପ୍ରୀତି-ପ୍ରିୟା-ପୃଥିବୀ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପାଣ୍ଡୁଲିପିକୁ ପୁସ୍ତକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱରର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା ମୋତେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ନେଇଥିଲେ । ପ୍ରକାଶକ ପୁଣି ଅତି ଆପଣାର ଲୋକ ।

କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଏକ ଅଜଣା କାରଣରୁ ତାହା ଏଯାବତ ପୁସ୍ତକ ରୂପ ଧରି ପାରିଲାନି । ଆପଣାର ଲୋକଙ୍କୁ କିଛି କହିବି ହୁଏନା ।

ଏଣୁ ଏହି ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପୁଣି ସେଇ ନାମରେ ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରବାଳା ସିଂହ ପୁସ୍ତକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ।

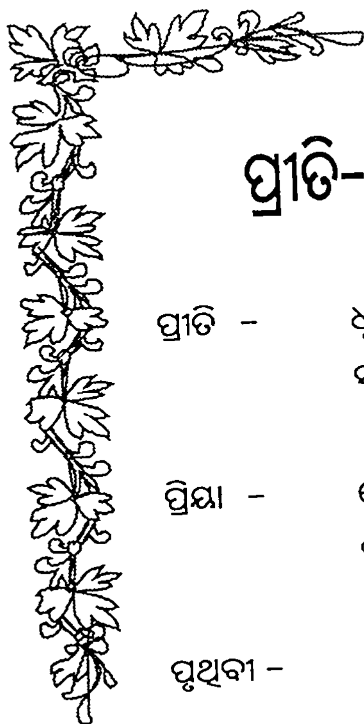
ପାଠକେ ଏହା ପଢ଼ି ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବି । ଅବଶ୍ୟ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ଆଗରୁ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ସାରିଛି । ସେ ସବୁକୁ ଏକତ୍ର ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ରଖିବାର ଏହା ପ୍ରୟାସ ମାତ୍ର ।

ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୋର ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥ (ଗୀତି କବିତା ନୁହେଁ) 'ଆବୃତ-ଅନାବୃତ' ପରି ଏହାମଧ୍ୟ ପାଠକ ସମାଜରେ ଆଦୃତ ହେବ ।

ବିନୀତ
ଲେଖକ

ପ୍ରୀତି-ପ୍ରିୟା-ପୃଥ୍ବୀର ଜନ୍ମ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନେଇ....

ପ୍ରୀତି- ପ୍ରିୟା- ପୃଥିବୀ

ପ୍ରୀତି - ଧୂସର ପୁଣି ସବୁଜ,
ସାଗର ପୁଣି ଉଷର ।

ପ୍ରିୟା - ଯୌବନର ଗୀତି,
ଜୀବନର ସାଥି ।

ପୃଥିବୀ - ଚିର ସବୁଜ, ଚିର ସୁନ୍ଦର ।

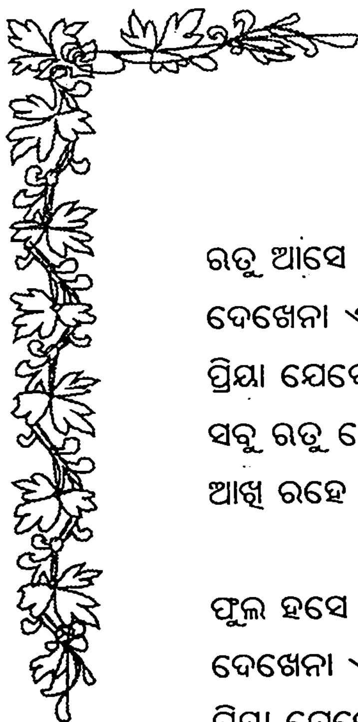
"କଳ୍କା-କର୍ପୂର" - ନଭେମ୍ବର-୨୦୦୦

ପ୍ରେମିକା

ମନ ଯା' ପଥର ନୁହେଁ
ଆଖିରୁ ଯା' ସପନ ସରେନା
ଓଠରୁ ବି ଲିଭେନା ଫଗୁଣ
ଛାତିରେ ଯା' ଚିର ଦିନ
ସବୁଜ କମ୍ପନ ।

କଥା ଯାର ସବୁଦିନେ
କବିତା କବିତା
ସିଏ ମୋର ଚିରନ୍ତନୀ
ଅମର ପ୍ରେମିକା
ଯା' ପାଇଁ ଧୂଳିରେ ସ୍ୱର୍ଗ
ଆଙ୍କେ ମୋର
ଦରଦୀ ତୁଳିକା ।

"ଅର୍ପିତା" - ଜାନୁଆରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୦୩

ଋତୁ

ଋତୁ ଆସେ ଋତୁ ଯାଏ
ଦେଖେନା ଏ ଆଖି
ପ୍ରିୟା ଯେବେ ଆସେ ମୋର
ସବୁ ଋତୁ ନେଇ
ଆଖି ରହେ ଲାଖି ।

ଫୁଲ ହସେ ଜହ୍ନ ହସେ
ଦେଖେନା ଏ ଆଖି
ପ୍ରିୟା ଯେବେ ହସେ ମୋର
ବାସର ରାତିରେ
ଲାଜ ଆଖି ଟେକି
କୁତୁକୁତୁ ହୁଏ ମୋର ଛାତି ।

[illegible] - ୯/୩/୨୦୦୨

କଥା

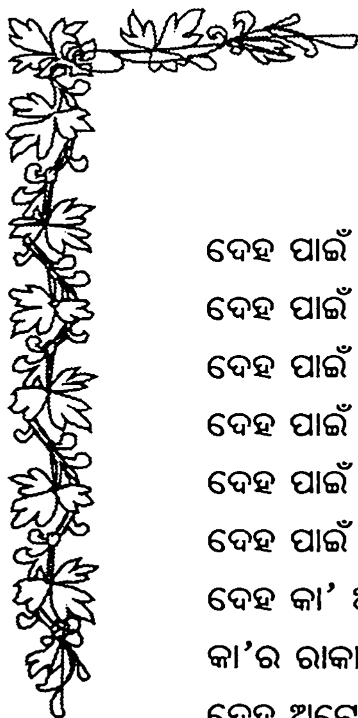
ଚୁପିଚୁପି କାନ କୁହା କଥା
ସନ୍ଦେହର ବୀଜ ଦିଏ ବୁଣି ।

ହସହସ ଓଠ ଝରା କଥା
ବାରବାର ମନ ହୁଏ ଗୁଣି ।

ଛନଛନ ଚାହାଣିର କଥା
ପ୍ରଣୟର ଜାଲ ଦିଏ ଟାଣି ।

ରଗରଗ ଟାଇଁଟାଇଁ କଥା
ହୃଦୟକୁ ଦିଏ ଖାଲି ହାଣି ।

କାଳାନ୍ତର - ୧୪/୧୨/୨୦୦୧

ଦେହ

ଦେହ ପାଇଁ ଦେବାଳୟ
ଦେହ ପାଇଁ ମଶାଣି ।
ଦେହ ପାଇଁ ପ୍ରୀତିପର୍ବ
ଦେହ ପାଇଁ ରୋଷଣି ।
ଦେହ ପାଇଁ କବିର କବିତା
ଦେହ ପାଇଁ ଶିଳ୍ପୀର ତୁଳିକା ।
ଦେହ କା' ଅନ୍ଧାରି ଗୁମ୍ଫା
କା'ର ରାକା ରଜନୀ ।
ଦେହ ଅଟେ ମଧୁବନ
ଦେହ ଅଟେ ସାହାରା ।
ଦେହ ପୁଣି ପିରାମିଡ୍
ଦେହ ପୁଣି ଏଲୋରା ।
ଦେହ କାର ସଖା ପୁଣି
ଦେହ କାର ସ୍ୱଜନୀ ।

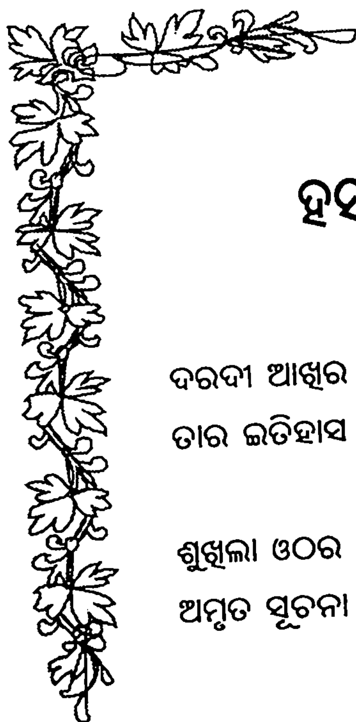
"କାଳାନ୍ତର" - ୨୬/୧୧/୨୦୦୦

ଶଯ୍ୟା

ଜନନୀ ଜଠରୁ ଜନ୍ମ ଲଭି ଶିଶୁ
ଲୋଡ଼ିନିଏ ମାଟି ଶଯ୍ୟା ।
ପୂରା ଯଉବନେ ପ୍ରଣୟ ଆତୁରେ
ପ୍ରିୟା ସାଥେ ମଧୁ ଶଯ୍ୟା ।

ଜୀବନଟା ତା'ର କଟିଯାଏ ପାଇ-
କଣ୍ଟକ ବା ପୁଷ୍ପ ଶଯ୍ୟା
ମରଣ ଆସିଲେ ମଶାଣିରେ ମିଳେ
ତାକୁ ପୁଣି ଅଗ୍ନି ଶଯ୍ୟା ।

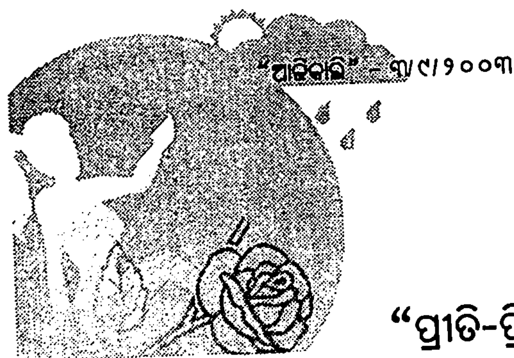
"ଆଜିକାଲି" - ଶାରଦୀୟ ୨୦୦୩

ହସ : ଲୁହ

ଦରଦୀ ଆଖିର ସେଇ ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ
ତାର ଇତିହାସ ଆହା କି ଆନନ୍ଦମୟ

ଶୁଖିଲା ଓଠର ସେଇ ଛଳନାର ହସ
ଅମୃତ ସୂଚନା କାହିଁ; ଭରା ଖାଲି ବିଷ ।

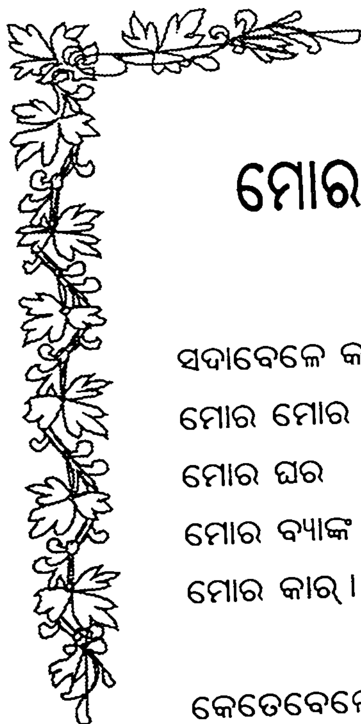

ଭଲ : ଭୂଲ

ଭଲ ଆଉ ଭୂଲ
ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଭିତରେ
ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରାର ଫରକ ।

ଅଥଚ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରାରେ
ତଫାତ୍ ଅନେକ ।

"ଆଜିକାଲି" - ୩୮/୨୦୦୩

ମୋର : ମୋର

ସଦାବେଳେ କହିଲ
ମୋର ମୋର
ମୋର ଘର
ମୋର ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଲାନ୍ସ
ମୋର କାର୍ ।

କେତେବେଳେ ଆଉ କହିବ
ହେ ଈଶ୍ୱର
ମୋ ପାଖେ ଯାହା ଅଛି
ସେ ସବୁ ତୁମର
ଆଉ ମୁଁ ବି ତୁମର ।

"ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି" - ୪/୧୨/୨୦୦୩

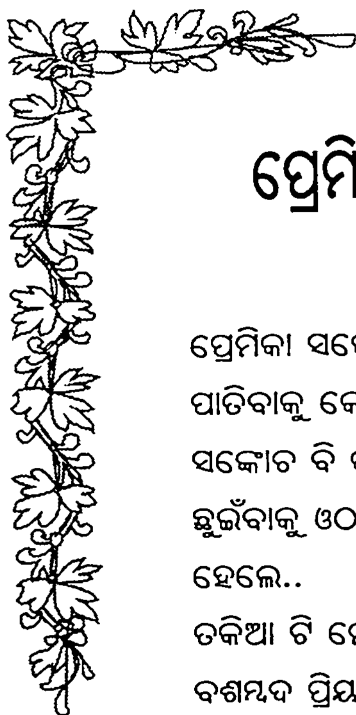
ଛୁରୀ : ଛୁରୀ

ଛୁରୀ କାଟେ ଫଳ
ଛୁରୀ କାଟେ ପରିବା
ଛୁରୀ ଏକ ପୋର୍ଟେବଲ୍ ପନିକି
ଭାରୀ ଉପକାରୀ ।

*   *   *

ଛୁରୀ କାଟେ ବେକ
ରକ୍ତେ ଖେଳେ ହୋରି
ବଡ଼ ସେ ନୃଶଂସ
ବଡ଼ ଦୁରାଚାରୀ ।

"କାଳାନ୍ତର" - ୨୮/୮/୨୦୦୧

ପ୍ରେମିକା : ତକିଆ

ପ୍ରେମିକା ସଙ୍କୋଚ କରେ
ପାତିବାକୁ କୋଳ
ସଙ୍କୋଚ ବି କରେ ଖୁବ୍
ଛୁଇଁବାକୁ ଓଠ ।
ହେଲେ..
ତକିଆ ଟି ମୋର
ବଶମ୍ବଦ ପ୍ରିୟତମା ପରି
ସର୍ବସ୍ୱ ଓଜାଡ଼ି ଦିଏ
ଦେବା ପାଇଁ ସୁଖନିଦ୍ରା ଟିକେ ।

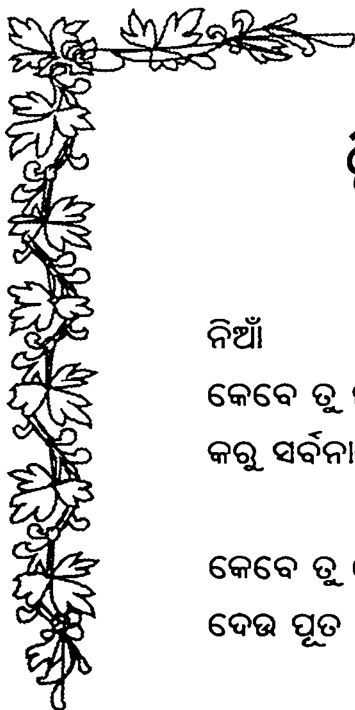
"କାଳାନ୍ତର" - ୩୦/୧୦/୦୧

ବାର୍ତ୍ତାବହ

ପଡ଼ୋଶୀଟି
ସାମାନ୍ୟ କୋହଲା ପାଗରେ
ପାଖକୁ ଆସେନା
ଖବରଟି ଦେବା ପାଇଁ
ହେଉପଛେ ନିହାତି ଜରୁରୀ ।

ପଛାଇ ଯାଏନା କେବେ
ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ ଟିଏ ।
ନିଦରୁ ଉଠାଇ ଦିଏ,
ଟେଲିଫୋନ ମଧ୍ୟ
ବାଜିଉଠି କ୍ରିଂକ୍ରିଂକ୍ରିଂ ।

ନିଆଁ

ନିଆଁ
କେବେ ତୁ ଇର୍ଷାରେ ଜାଳି
କରୁ ସର୍ବନାଶ ।

କେବେ ତୁ ହୋମ କୁଣ୍ଡରେ
ଦେଉ ପୂତ ସ୍ପର୍ଶ ।

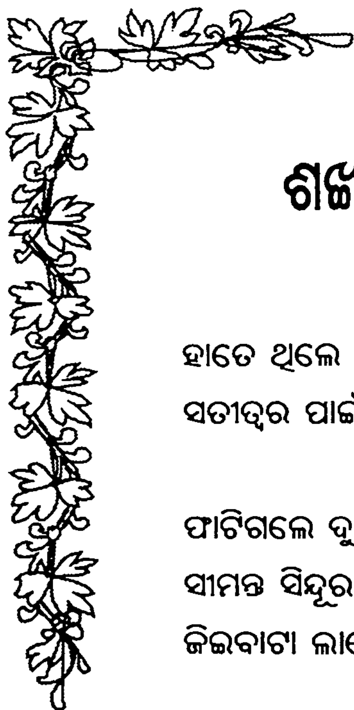

"କାଳାନ୍ତର" - ୪/୧୦/୨୦୦୧

ଛଳନା

ଅସରାଏ କୁମ୍ଭୀର କାନ୍ଦଣା
ଚଳାଏ ଦେଖାଣିଆ ହସ
ମୁଠାଏ ମିଛିମିଛିକା ସାନ୍ତ୍ୱନା
ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ଭୂଲାଣିଆ ସ୍ନେହ
ଏସବୁର ମିଛ ସମାରୋହ
ବୋଧହୁଏ ଛଳନାର ନାମ ।

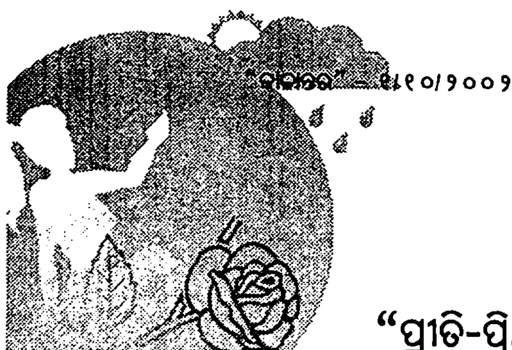
"କାଳାନ୍ତର" - ୨୪/୮/୨୦୦୨

ଶଙ୍ଖା - ସିନ୍ଦୂର

ହାତେ ଥିଲେ ଦୁଇପଟ ଶଙ୍ଖା
ସତୀତ୍ୱର ପାଇଁ ସଦା ଶଙ୍କା ।

ଫାଟିଗଲେ ଦୁଇ ହାତୁ ଶଙ୍ଖା
ସୀମନ୍ତ ସିନ୍ଦୂର ଗାର ପଡ଼ିଆସେ ଫିକା
ଜିଇବାଟା ଲାଗେ ଫାଙ୍କାଫାଙ୍କା ।

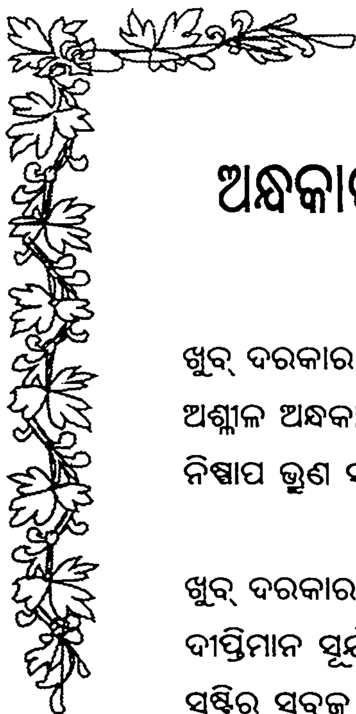

ମେଘ : ପ୍ରେମିକ

ମେଘ ଯେତେ କାନ୍ଦିଲେ ବି
ଲୁହ ତା ସରେନା
ମାଟିର ପରଶ ପାଇ ହୁଏ ଆନମନା ।

ପ୍ରେମିକ ଆଖିର ଲୁହ ବିରହ ଝରଣା
ପ୍ରେମିକାର ପାଦ ଦୁଇ ଟିକେ ବି ଧୁଏନା
ହାଏ, କୁହ ଇଯେ କେଉଁ ବିଡ଼ମ୍ବନା ।

"କାଳାନ୍ତର"

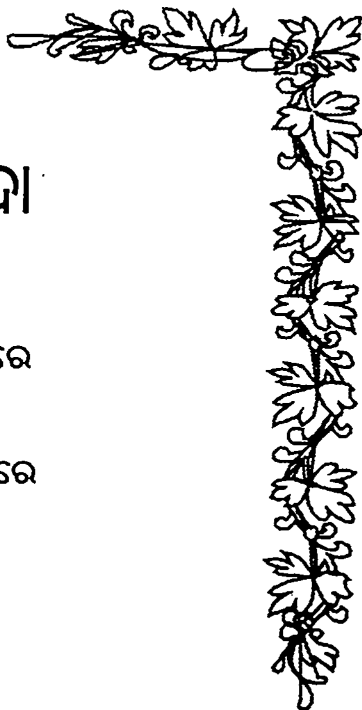
ଅନ୍ଧକାର : ଆଲୋକ

ଖୁବ୍ ଦରକାର
ଅଶ୍ଳୀଳ ଅନ୍ଧକାର
ନିଷ୍ପାପ ଭ୍ରୂଣ ସଂଘର ପାଇଁ ।

ଖୁବ୍ ଦରକାର
ଦୀପ୍ତିମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ସୃଷ୍ଟିର ସବୁଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ପାଇଁ ।

"ଧ୍ୱନି-ପ୍ରତିଧ୍ୱନି" – ୭/୬/୨୦୦୧

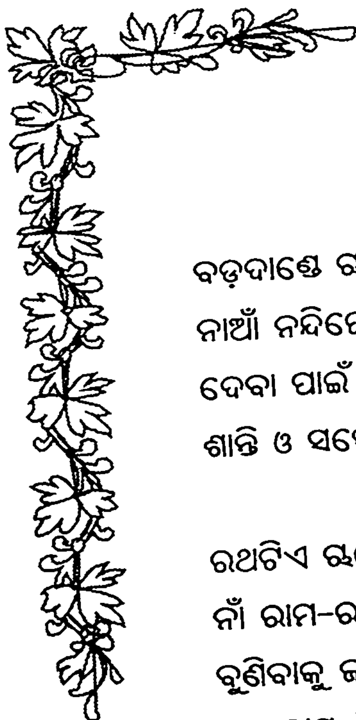

ପରଦା

ଆଖି ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ମଝିରେ
ରାତି ହିଁ ପରଦା
ପ୍ରୀତି ଓ ମନ ମଝିରେ
ସନ୍ଦେହ ପରଦା ।

“ଧ୍ୱନି-ପ୍ରତିଧ୍ୱନି”

ରଥ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଚଲେ ରଥଟିଏ
ନାଆଁ ନନ୍ଦିଘୋଷ
ଦେବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ହୃଦେ
ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ ।

ରଥଟିଏ ଚଲେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥେ
ନାଁ ରାମ-ରଥ
ବୁଣିବାକୁ ଜନତା ହୃଦୟେ
ସଂପ୍ରଦାୟ ବିଷ ।

ଦୁଇଟି ରଥ ମଧ୍ୟରେ
ଫରକ ଅନେକ
ପାତାଳୁ ଆକାଶ ।

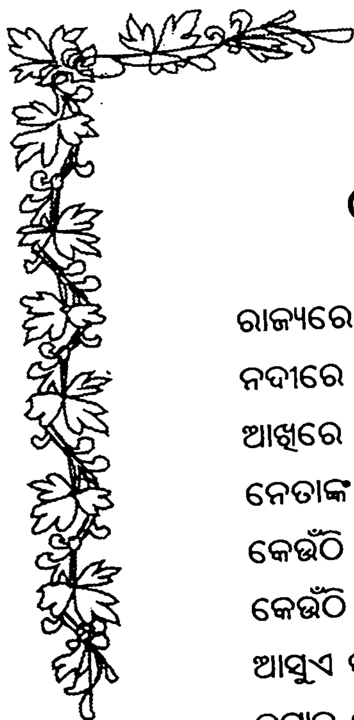
"ଅଞ୍ଜଳି" - ୧୨-୭-୦୨

ଲୁଣ

ଲୁଣ ପାଣିରେ ମିଶି
ହରାଏ ତା' ରୂପ ।
କିନ୍ତୁ ରଖିଥାଏ
ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ତା ଗୁଣ ।

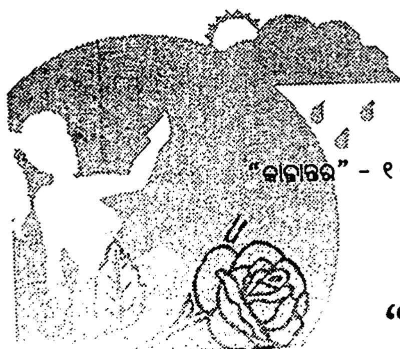
ମଣିଷ ନିଶା ପାଣିରେ ମିଶଇ
ହରାଏ ତା ସବୁକିଛି
ରୂପଗୁଣ ମଣିଷ ପଣିଆ
ମଣିଷଟା ଲୁଣଠାରୁ ହୀନ ।

"ଧ୍ୱନି-ପ୍ରତିଧ୍ୱନି" - ୧୭-୧-୨୦୦୨

ବନ୍ୟା

ରାଜ୍ୟରେ ନଦୀର ବନ୍ୟା
ନଦୀରେ ବୃଷ୍ଟିର ବନ୍ୟା
ଆଖିରେ ଲୁହର ବନ୍ୟା
ନେତାଙ୍କ ବିବୃତି ବନ୍ୟା
କେଉଁଠି ରିଲିଫ ବନ୍ୟା
କେଉଁଠି ହଡ଼ପ ବନ୍ୟା
ଆସୁଏ କବିତା ବନ୍ୟା
ଛୁଟାଇ ଶୋକର ବନ୍ୟା
ଆମେ ତ ହୋଇବା ଧନ୍ୟା ।

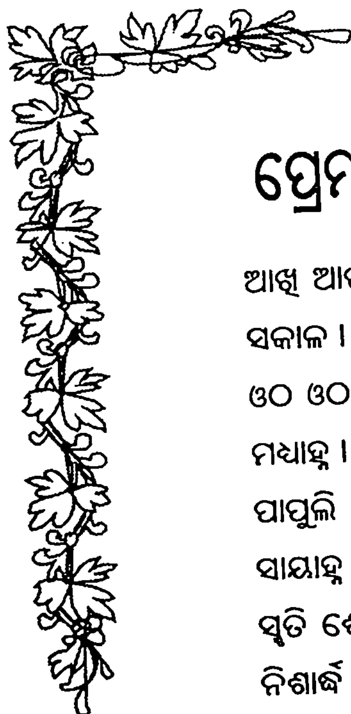

"କାଳାନ୍ତର" - ୧୦/୨/୨୦୦୨

ପ୍ରୀତି

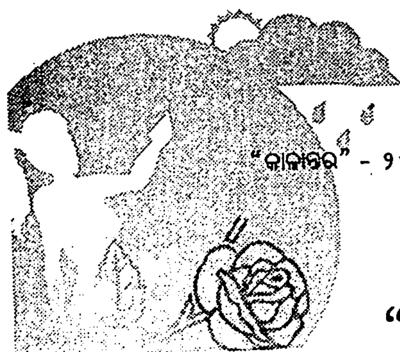
ପ୍ରୀତି....
ଖିଲିଖିଲି ହସୁଥିବ
କଇଁଫୁଲ ରାତି ।
ପ୍ରୀତି...
କଇଁ କଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବ
ଶ୍ରାବଣରରାତି ।
ପ୍ରୀତି...
ମାୟା ଘେରା କାନନରେ
ଚଞ୍ଚଳ ହରିଣୀ ।
ପ୍ରୀତି ...
ମରୁ ହାହାକାରେ ଆହା
'ଶୁଷ୍କ ସ୍ରୋତସ୍ୱିନୀ'।

"ତାଜା ସମସ୍ୟା" - ଶାରଦୀୟ ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୨

ପ୍ରେମ ଚାରି ପ୍ରହର

ଆଖି ଆଖିକୁ ଡାକେ
ସକାଳ ।
ଓଠ ଓଠକୁ ଛୁଏଁ
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।
ପାପୁଲି ଲୁହକୁ ପୋଛେ
ସାୟାହ୍ନ ।
ସ୍ମୃତି ଶେଯରେ ଶୁଏ
ନିଶାର୍ଦ୍ଧ ।
ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଭାତ କାହିଁ ?
ଆସିବ କି ଆଉ !

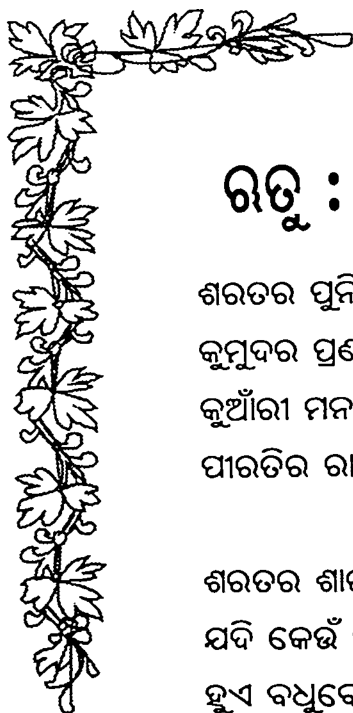
"କାଳାନ୍ତର" - ୨୫/୩/୨୦୦୨

ସ୍ମୃତି

ନିଛାଟିଆ ସମୟର
ଶୂନ୍ୟତା ଗର୍ଭରୁ
ନିବିଡ଼ ପ୍ରେମର ତୁମ
ଶେଷ ଆଲିଙ୍ଗନ
ଏବେ ବି ଜଳୁଛି ସାଥି
ଭଙ୍ଗା ଛାତି କୋଣେ
ଦିକ୍ ଦିକ୍ ହତାଶା ଜ୍ୱଳନ ।

ଭୂଲିବାକୁ ଚହିଁଲେ ବି
ଭୂଲିତ ହୁଏନା
ସେ ଯେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ
ସ୍ମୃତି ଅମଳିନ ।

"ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି" - ୪/୪/୨୦୦୨

ଋତୁ : ରାସ ଓ ତ୍ରାସର

ଶରତର ପୁନିଅଁ ଜୋଛନା
କୁମୁଦର ପ୍ରଣୟ ବିଳାସ
କୁଆଁରୀ ମନରେ ଜାଗେ
ପୀରତିର ରାସ ।

ଶରତର ଶାରଦୀୟ ରାତେ
ଯଦି କେଉଁ କୁଆଁରୀର
ହୁଏ ବଧୁବେଶ
ମନେତାର ଯୁଗବତ୍
ଆଶଙ୍କା ଓ ତ୍ରାସ
ଯୌତୁକ ଜୁଇରେ ଅବା
ହୋଇବ ପାଉଁଶ ।

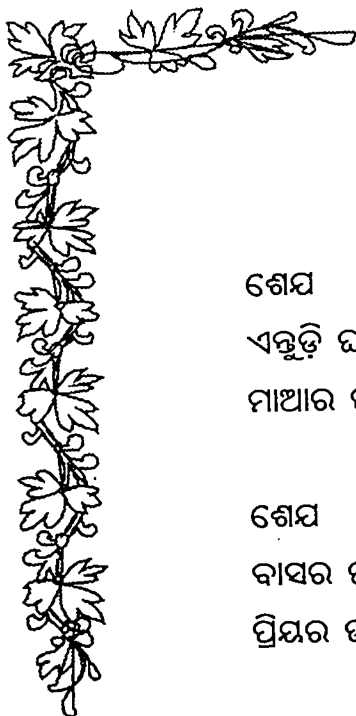
"ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି" - ୧/୧୦/୨୦୦୧

ନିଆଁ : ପାଣି

ପାଣି
ଗଙ୍ଗାରେ ଥିଲେ ପବିତ୍ର
ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ଦୂଷିତ
ଆଖିରେ ଲୋତକ
ତୃଷ୍ଣାରେ ଅମୃତ ।

ନିଆଁ
ଆଖିରେ ଥିଲେ କ୍ରୋଧ
ଛାତିରେ ଥିଲେ ଖେଦ
ଏନ୍ତୁଡ଼ିରେ ହର୍ଷ
ଶ୍ମଶାନେ ପାଉଁଶ ।

"ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ" : ୭-୧୩ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୯୭

ଶେଯ

ଶେଯ
ଏନ୍ତୁଡ଼ି ଘରେ ଶିଶୁର
ମାଆର ଉଷୁମ କୋଳ ।

ଶେଯ
ବାସର ଘରେ ପ୍ରିୟାର
ପ୍ରିୟର ଉଷୁମ କୋଳ ।

ଶେଯ
ଶ୍ମଶାନରେ ମଣିଷର
ଜୁଇର ଉଷୁମ କୋଳ ।

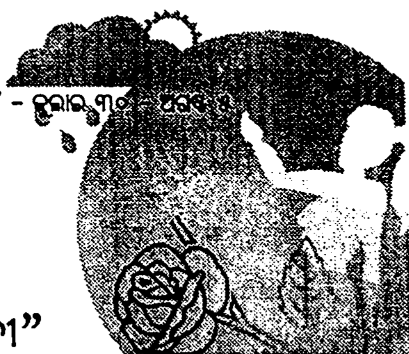

"ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ" - ୧୧-୧୭ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୦୨

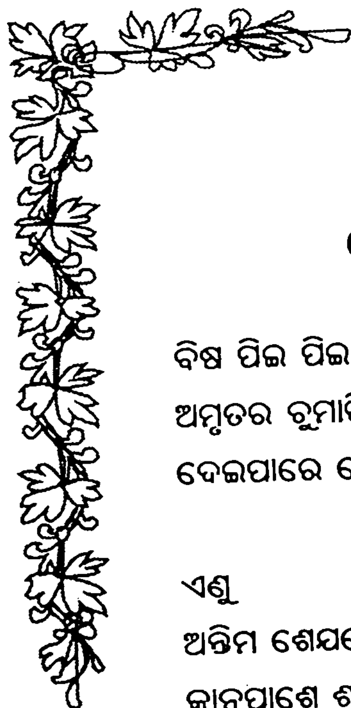

ଜୀବନ

କିଛି ସୁଖର ମିଶାଣ
କିଛି ଦୁଃଖର ଫେଡ଼ାଣ
କିଛି ଲୁହର ଗୁଣନ
କିଛି ହସର ହରଣ
ଏଇ ବୋଧେ ଜୀବନର
ଅସମାହିତ ସମୀକରଣ ।

"ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ" - ଜୁଲାଇ ୩୦ - ୧୯୯[illegible]

ମାଆ

ବିଷ ପିଇ ପିଇ
ଅମୃତର ଚୁମାଟିଏ
ଦେଇପାରେ କେବଳ ମାଆର ଓଠ ।

ଏଣୁ
ଅନ୍ତିମ ଶେଯରେ
କାନପାଶେ ଶୁଭି ଶୁଭି ଯାଏ
ମାଆର ସେ ସ୍ନେହବୋଳା ଡାକ ।

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ - ୫-୧୧ ଜାନୁଆରୀ - ୧୯୯୭

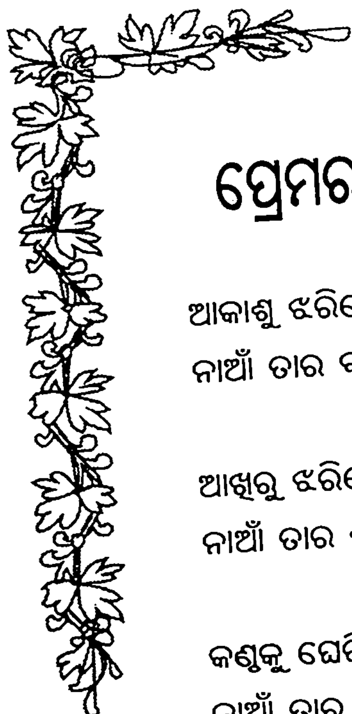
ବାର୍ତ୍ତା

କୁଆଁ କୁଆଁ ରାବ ଦିଏ
ଜୀବନର ଆଗମନୀ ବାର୍ତ୍ତା ।

ଶାହାନାଇ ସୁରେ ସୁରେ
ଜୀବନର ସର୍ଜନାର ବାର୍ତ୍ତା ।

'ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ ହଏ'
ଜୀବନର ବିଦାୟର ବାର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ - ୭-୧୩ ଫେବୃୟାରୀ - ୧୯[illegible]

ପ୍ରେମର ପରିଭାଷା

ଆକାଶୁ ଝରିଲେ ଜଳ
ନାଆଁ ତାର ବର୍ଷା ।

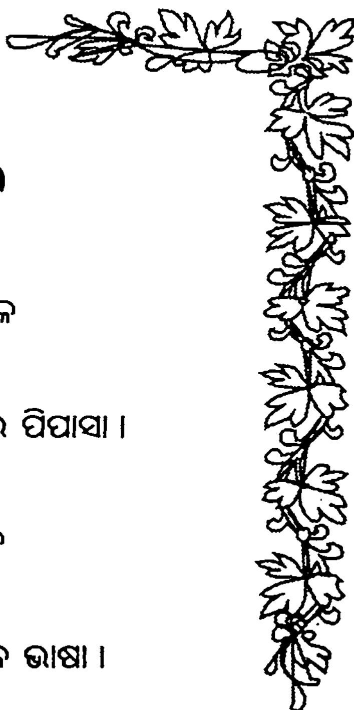
ଆଖିରୁ ଝରିଲେ ନିଆଁ
ନାଆଁ ତାର ଈର୍ଷା ।

କଣ୍ଠକୁ ଘେରିଲେ ଶୁଷ୍କତା
ନାଆଁ ତାର ତୃଷା ।

ବର୍ଷା-ଈର୍ଷା-ତୃଷା
ଇଏ ପ୍ରେମର ପରିଭାଷା ।

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ - ୨-୮ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୦୩

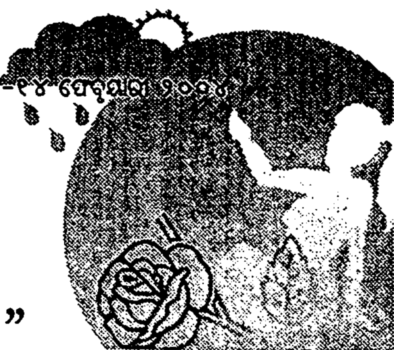

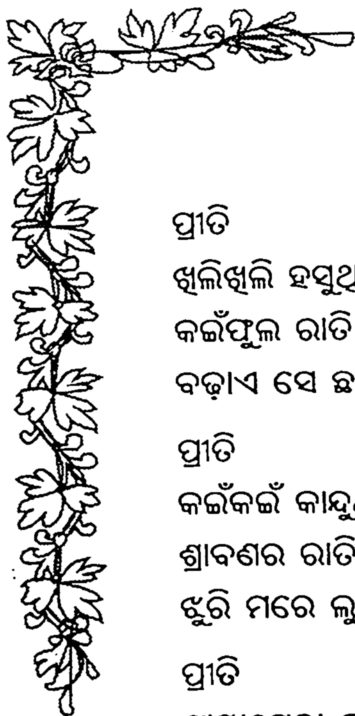
ଜଳ

ଆକାଶୁ ଝରିଲେ ଜଳ
ନାଁ ତା' ବରଷା
ମେଣ୍ଟାଏ ସେ ମାଟିର ପିପାସା ।

ଆଖିରୁ ଝରିଲେ ଜଳ
ନାଁ ତାର ଲୁହ
କହେ ସିଏ ବୁକୁ ତଳ ଭାଷା ।

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ - ୮-୧୪ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୦୪

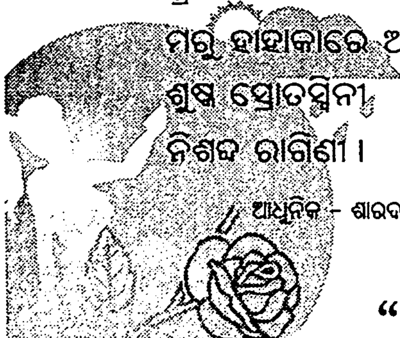
ପ୍ରୀତି

ପ୍ରୀତି
ଖିଲିଖିଲି ହସୁଥିବା
କଇଁଫୁଲ ରାତି
ବଢ଼ାଏ ସେ ଛାତି ତଳ ତାତି ।

ପ୍ରୀତି
କଇଁକଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା
ଶ୍ରାବଣର ରାତି
ଝୁରି ମରେ ଲୁହ ଭିଜା ଆଖି ।

ପ୍ରୀତି
ମାୟାଘେରା କାନନରେ
ଚଞ୍ଚଳ ହରିଣୀ
ଚିତ୍ତ ଆହ୍ଲାଦିନୀ ।

ପ୍ରୀତି
ମରୁ ହାହାକାରେ ଆହା
ଶୁଷ୍କ ସ୍ରୋତସ୍ୱିନୀ
ନିଶବ୍ଦ ରାଗିଣୀ ।

ଆଧୁନିକ - ଶାରଦୀୟ-୨୦୦୩

ଚିଠି

ଚିଠି
ଦେବତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ।

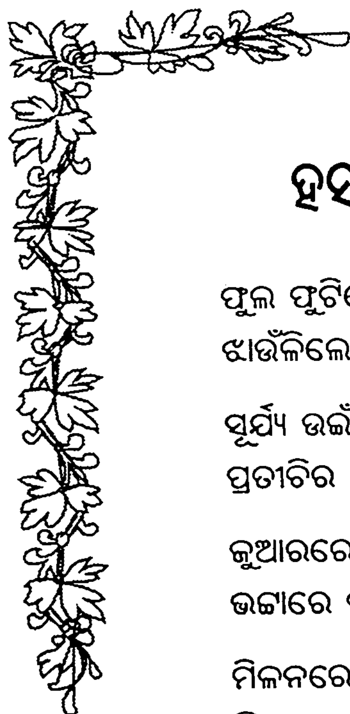
ଚିଠି
ପ୍ରେମିକାକୁ ସନ୍ଦେହର ।

ଚିଠି
ପ୍ରିୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସର ।

ଚିଠି
ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ନେହର ।

ଚିଠି
ନିଜକୁ ଆଶ୍ୱାସର ।

ଆଧୁନିକ - ଶାରଦୀୟ ୨୦୦୩

ହସ : ଲୁହ

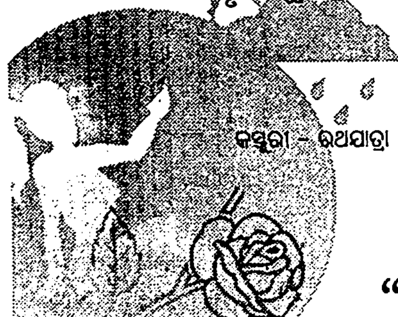
ଫୁଲ ଫୁଟିଲେ ଲତାର ହସ
ଝାଉଁଳିଲେ ଲୁହ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଇଁଲେ ପ୍ରାଚୀର ହସ
ପ୍ରତୀଚିର ଲୁହ ।

ଜୁଆରରେ ବେଳାର ହସ
ଭଟ୍ଟାରେ ଲୁହ ।

ମିଳନରେ ପ୍ରେମର ହସ
ବିରହରେ ଲୁହ ।

ଏସବୁରୁ ଖୋଜିବସେ
ଭାବୁକ ହୃଦୟ
ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟ ।

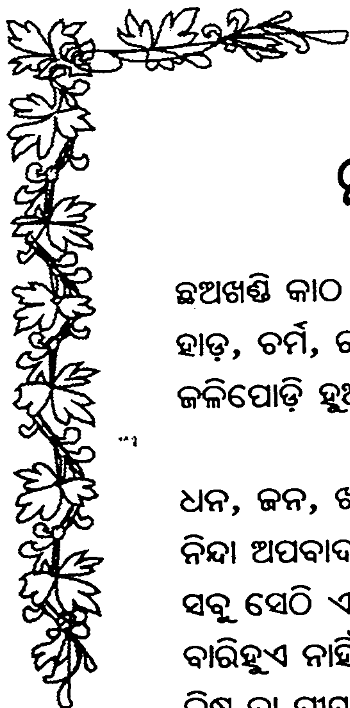

କସ୍ତୁରୀ - ରଥଯାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୩

ମନ୍ଦିର

ମନ୍ଦିର
ଭୀରୁ ଦେବତାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ
କିଛି ନକରି ଅଳସୁଆ ହୋଇ
ସିଂହାସନେ ଢୋଳେଇ ଢୋଳେଇ
ଧୂପଦୀପ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ
ସଦା ସେ ଆକୁଳ ।

ନିରନ୍ତର ବଚସ୍କର
ଭକ୍ତଙ୍କର ଭିଡ଼ ।

ମଶାଣି

ଛଅଖଣ୍ଡି କାଠ ସାଥେ
ହାଡ଼, ଚର୍ମ, ରକ୍ତ ଓ ମାଉଁଶ
ଜଳିପୋଡ଼ି ହୁଅଇ ପାଉଁଶ ।

ଧନ, ଜନ, ଖ୍ୟାତି ଓ ପୌରୁଷ
ନିନ୍ଦା ଅପବାଦ ହିଂସା ଘୃଣା ଅପଯଶ ।
ସବୁ ସେଠି ଏକାକାର
ବାରିହୁଏ ନାହିଁ କିଛି
ବିଷ ବା ପୀୟୁଷ ।

କସ୍ତୁରୀ - ରଥଯାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୩

ଅଗ୍ନି

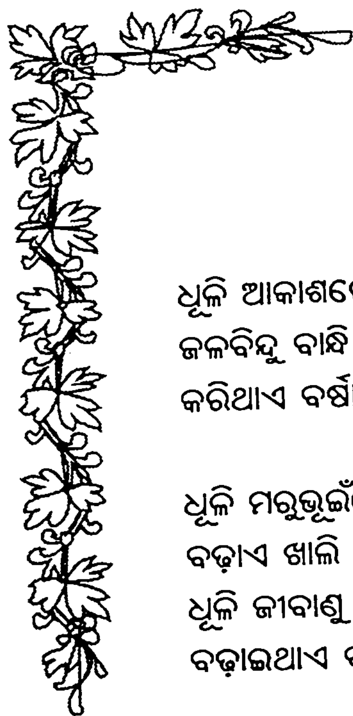
ଏନ୍ତୁଡ଼ି ଶାଳରେ ଅଗ୍ନି
ହୋମାଗ୍ନି ପରି
ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ।

ବିବାହ ବେଦୀରେ ଅଗ୍ନି
ଯୌବନର କାମାଗ୍ନିକୁ
କରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ।

ମନତଳେ ଜଳେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି
ବନାନୀଠୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ।

ମଶାଣିରେ ଜଳେ
ଶେଷ ଚିତାଗ୍ନି
ସକଳ କର୍ମ ଧାରାରେ
ସେ ଯେ ସତ୍ୟପାଠ ।

ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାପ୍ତାହିକୀ- ୨-୮ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୩

ଧୂଳି

ଧୂଳି ଆକାଶରେ ଥିଲେ
ଜଳବିନ୍ଦୁ ବାନ୍ଧି ରଖି
କରିଥାଏ ବର୍ଷା ।

ଧୂଳି ମରୁଭୂଇଁରେ ଥିଲେ
ବଢ଼ାଏ ଖାଲି ପଥିକୀର ତୃଷା
ଧୂଳି ଜୀବାଣୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ବଢ଼ାଇଥାଏ ବ୍ୟାଧି ।

ଧୂଳି ଗୁରୁଜନ ପାଦେ ଥାଇ
ଦିଅଇ ଆଶିଷ
ସାଧନାରେ ଆଣିଦିଏ ସିଦ୍ଧି ।

ଆମ ସମୟର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଶଙ୍ଖ – ଫେବୃୟାରୀ ୨୭-ମାର୍ଚ୍ଚ ୪

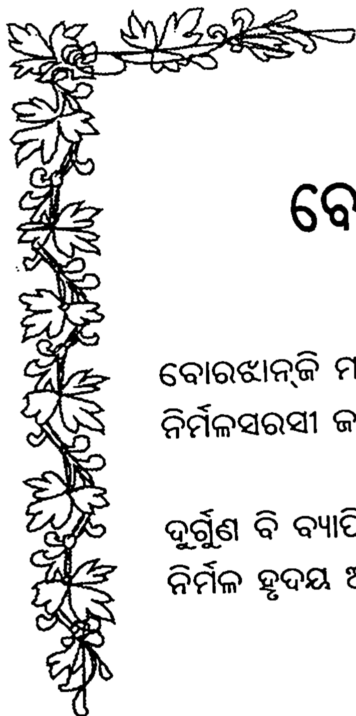
ବନ୍ଧନ

ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଅଗ୍ନିଗର୍ଭ ଯାଏ
କେବଳ ବନ୍ଧନ ।

ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା-ପ୍ରୟାସ
ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟରେ
ଏକ ବନ୍ଧନ ।

ଏଣୁ,
ଭଗବାନ
ମୁକ୍ତିର ପଥ ଦେଖାଇବା ଆଳରେ
ବାନ୍ଧି ରଖିଛନ୍ତି ସିନା ।

ଜନସୁଧା - ଜୁନ୍ ୨୦୦୦

ବୋରଝାନ୍‌ଜି

ବୋରଝାନ୍‌ଜି ମାଡ଼ିଯାଏ କେଇଟା ଦିନରେ
ନିର୍ମଳସରସୀ ଜଳ ହୁଅଇ ଦୂଷିତ ।

ଦୁର୍ଗୁଣ ବି ବ୍ୟାପିଯାଏ କେଇଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତେ
ନିର୍ମଳ ହୃଦୟ ଆହା ହୁଅଇ ବିଷାକ୍ତ ॥

ଆଖୁରସ

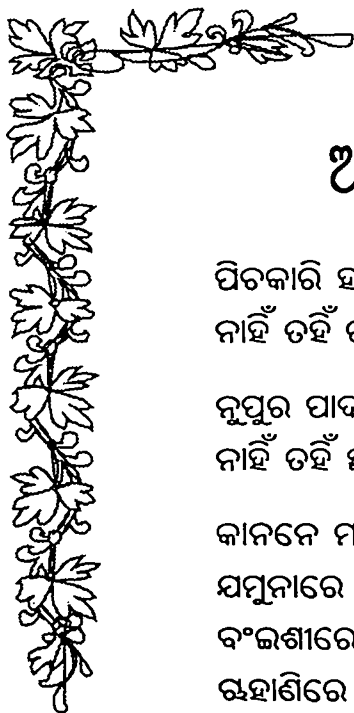
ଆଖୁରସ ଦେଖିବାକୁ ନୁହେଁ ସୁନ୍ଦର
ମୋଡ଼ିମାଡ଼ି ଦଳି ମକଚି ହୋଇ
ନିଗାଡ଼ି ଦିଏ ସେ ରସ ।

ମୁଖ ପାଇଁ ରୁଚିକର
ଦେହ ପାଇଁ ହିତକର ।

ଭାବିନିଅ ଥରେ
ପିଇବାକି କୋଲ୍‌ଡ୍ରିଙ୍କ୍‌ସ
ଅବା ଆଖୁରସ ।

ମନସ୍ୱିନୀ

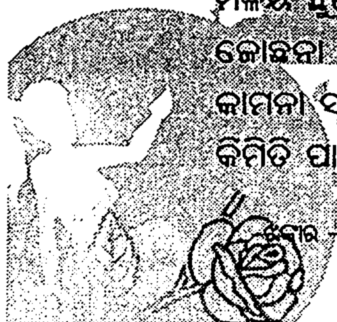
ଅଛି : ନାହିଁ

ପିଚକାରି ହାତେ ଅଛି
ନାହିଁ ତହିଁ ରଙ୍ଗ ।

ନୁପୁର ପାଦରେ ଅଛି
ନାହିଁ ତହିଁ ଛନ୍ଦ ।

କାନନେ ମର୍ମର ନାହିଁ
ଯମୁନାରେ ନୀର ନାହିଁ
ବଂଇଶୀରେ ସ୍ୱର ନାହିଁ
ଚାହାଣିରେ ତୀର ନାହିଁ
କିମିତି ଭାଙ୍ଗିବି ରାଇ
ସୁକୁମାରୀ ଦମ୍ଭ ।

କଦମ୍ବ ଫୁଟେନା ଆଜି
ମଳୟ ଛୁଟେନା ଆଜି
ଜୋଛନା ଝରେନା ଆଜି
କାମନା ସ୍ଫୁରେନା ଆଜି
କିମିତି ପାଇବି ରାଇ ପ୍ରୀତି ଅନୁଭବ ।

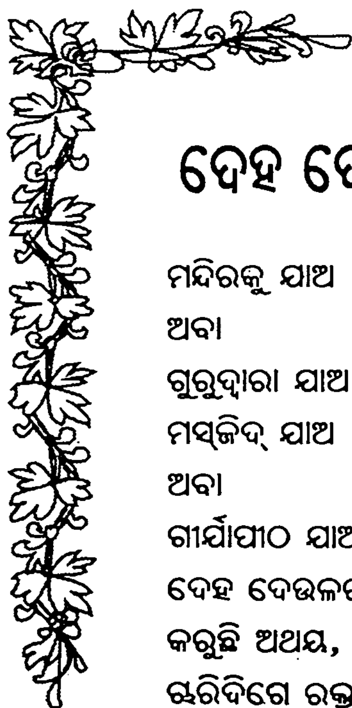
[illegible] - ଜାନୁଆରୀ ୨୦୦୦

ନୂଆ ପ୍ରବଚନ

ଶ୍ରମିକ ଦେହର ଝାଳେ
ଲାଗେ ଯେବେ କୋଇଲାର ରେଣୁ
କାରଖାନା ହୁଏ କାମଧେନୁ
ଯାହା ଆମ ସୌଭାଗ୍ୟ ବଢ଼ାଏ ।

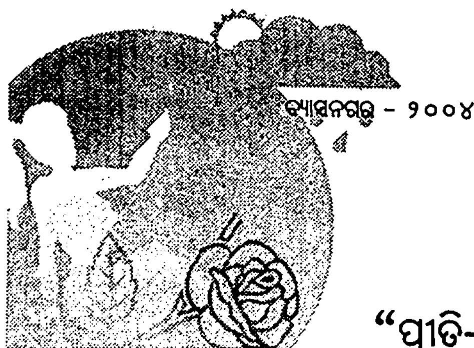
ମାଲିକ ଦେହରୁ ଟୋପେ
ବହେନା ତ ଝାଳ
ଲାଗିଥାଏ ବିଳାସର ସ୍ୱପ୍ନ ରେଣୁ
ଆଖି ଆଗେ ଲକ୍ଷେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ
ଯାହା ତାକୁ ନିଷ୍ଠୁର ସଜାଏ ।

ବ୍ୟାସନଗର - ୩ୟବର୍ଷ ୧ ୨ ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୬

ଦେହ ଦେଉଳର ପୂଜା

ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଅ
ଅବା
ଗୁରୁଦ୍ୱାରା ଯାଅ ।
ମସ୍‌ଜିଦ୍ ଯାଅ
ଅବା
ଗୀର୍ଜାପୀଠ ଯାଅ
ଦେହ ଦେଉଳର ପୂଜା
କରୁଛି ଅଥୟ,
ଚରିଦିଗେ ରକ୍ତମାଂସ ଧୂପ ମହମହ ।

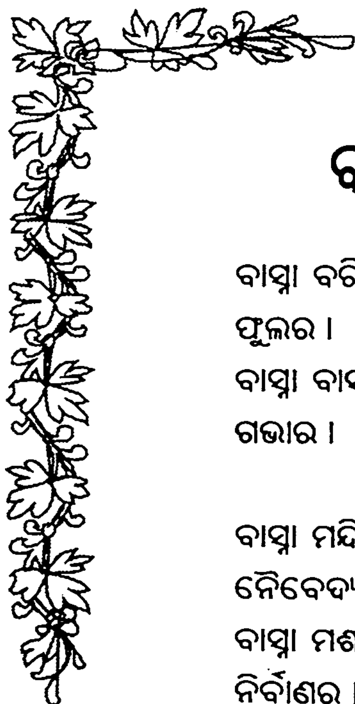
ବ୍ୟାସନଗର - ୨୦୦୪

ପୂଜା

ପୂଜା, ମନ୍ଦିରରେ
ଭକ୍ତିର ।
ପୂଜା, ହୃଦୟରେ
ପ୍ରେମର ।

ପୂଜା ବୁକୁରେ
କୋହର ।
ପୂଜା ମନରେ
ସ୍ମୃତିର ।

କସ୍ତୁରୀ - ୧୯୯୪

ବାସ୍ନା

ବାସ୍ନା ବଗିଚାରେ
ଫୁଲର ।
ବାସ୍ନା ବାସର ଘରେ
ଗଭାର ।

ବାସ୍ନା ମନ୍ଦିରରେ
ନୈବେଦ୍ୟର
ବାସ୍ନା ମଶାଣିରେ
ନିର୍ବାଣର ।

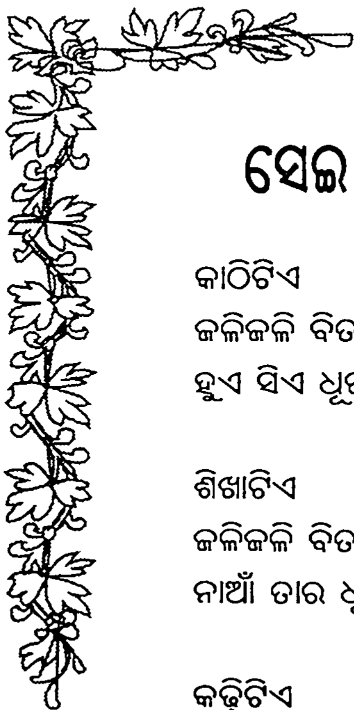
ତୁ ତ ଗୋଟେ...

ତୁ ନିଜେ ତ ଗୋଟେ ଫୁଲ
ତୁ କିଆଁ ଯାଉ ବଗିଚ୍ଚ ପୁଣି
ତୋଳିବା ପାଇଁ ଫୁଲ ।

ତୁ ତ ଗୋଟେ ନଦୀ
ବହିତୁ ଗଲେ ମନର ତଳେ
ମରମଯାଏ ଭେଦି ।

ତୁ ତ ଗୋଟେ ପରୀ
ତୁ କିଆଁ ଖୋଜୁ ଜୋଛନା ରାତେ
ଆସିବ ନୀଳ ପରୀ ।

ସାହିତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା - ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷ, ୭ମ

ସେଇ ଯୋଗ୍ୟ ଛାତ୍ର

କାଠିଟିଏ
ଜଳିଜଳି ବିତରିଲେ ବାସ
ହୁଏ ସିଏ ଧୂପ ।

ଶିଖାଟିଏ
ଜଳିଜଳି ବିତରେ ଆଲୋକ
ନାଆଁ ତାର ଧୂପ ।

କଢ଼ିଟିଏ
ଫୁଟିଫୁଟି ବିଛୁଡ଼େ ମହକ
ନାଆଁ ତାର ପୁଷ୍ପ ।

ପିଲାଟିଏ
ଗୁରୁଙ୍କ ଯେ ବଢ଼ାଏ ମହତ
ସେଇ ଯୋଗ୍ୟଛାତ୍ର ।

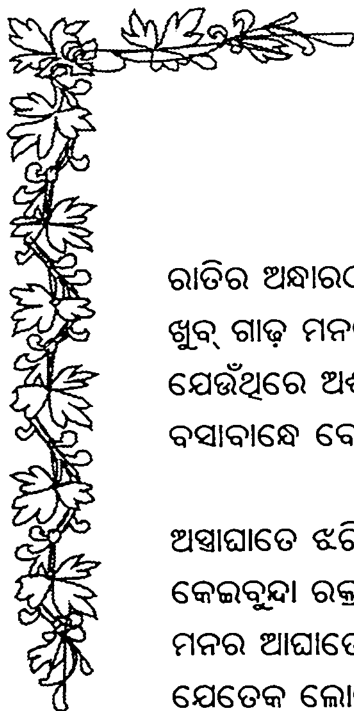
ସୌରଭ ପ୍ରତିଭା - ୧୯୯୯

ବିନ୍ଦୁ

ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ତୁମକୁ
ତୁମର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚତା ନାହିଁ
ଖାଲି ଅଛି ଅବସ୍ଥିତି ।

ଏବେ ଜାଣୁଛି
ତୁମର ଇତିହାସ ଅଛି
ଭୂଗୋଳ ଅଛି
ହସେଇ ଦେବାର ମମତା ଅଛି
କନ୍ଦେଇ ଦେବାର କ୍ଷମତା ବି ଅଛି ।

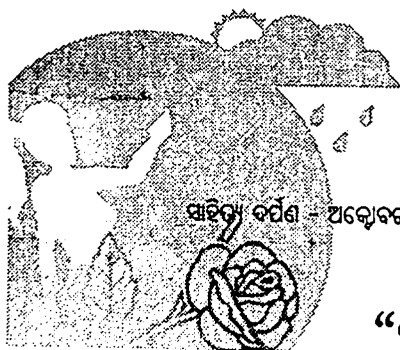
ଶ୍ରୀ ଧାରା – ମେ, ୧୯୯୬

ମନ

ରାତିର ଅନ୍ଧାରଠାରୁ
ଖୁବ୍ ଗାଢ଼ ମନର ଅନ୍ଧାର,
ଯେଉଁଥିରେ ଅଶ୍ଳୀଳତା
ବସାବାନ୍ଧେ ବେଶୀ ।

ଅସ୍ତ୍ରାଘାତେ ଝରିପାରେ
କେଇବୁନ୍ଦା ରକ୍ତ
ମନର ଆଘାତେ କିନ୍ତୁ ଝରିଯାଏ
ଯେତେକ ଲୋତକ
ସାତସିନ୍ଧୁ ଜଳଠାରୁ ଲବଣାକ୍ତ ବେଶୀ ।

ଜୀବନ : ସପନ : ମରଣ

ମାଟି ଗୋଡ଼ି ଧୂଳି ନିଆଁ ପାଣି ଓ ପବନ
ଡାଲି ଆଳୁ ଚାଉଳ ତେଲଲୁଣ ରାଗରୁଷା
ହସ କାନ୍ଦ ଫେଣ୍ଟାଫେଣ୍ଟି ନେଇ ତ ଜୀବନ ।

ଫୁଲ ବାସ ମହମହ ପକ୍ଷୀ କୁହୁତାନ
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ସାତରଙ୍ଗ ନୀଳାକାଶ ଆଉ ରୂପାଜହ୍ନ
ମଧୁ ପ୍ରୀତି ନେଇତ ସପନ ।

ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଘେରା
ଶୀତଳ ମଶାଣି ତୀରେ
ହଜିଯାଏ ଜୀବନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ
ଚିତାର ମଶାଲ ଜାଳି
ଆସେ ଏ ମରଣ
ଯାହା ଅଟେ ସତ୍ୟ ଚିରନ୍ତନ ।

ସ୍ମୃତିଲିପି - ୪ର୍ଥ ବର୍ଷ ୨ୟ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୯[illegible]

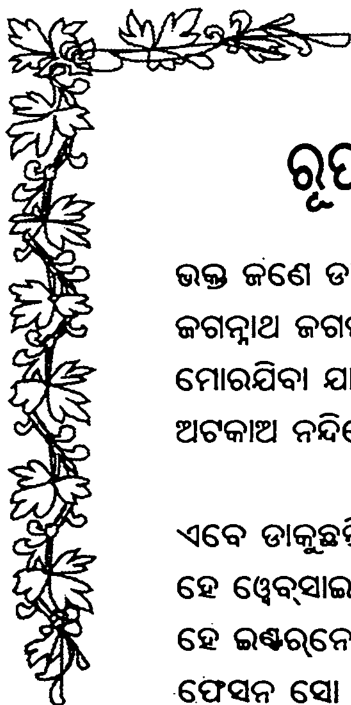
ଲୋକବନ୍ଧୁ : ଗୋପବନ୍ଧୁ

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଆମ ସଦା ଲୋକବନ୍ଧୁ
ଲୋକବନ୍ଧୁ ନାମେ ଏବେ ବନ୍ଧୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ସଦା ଥିଲେ ବିପଦର ବନ୍ଧୁ
ଏବେ ଗୋପବନ୍ଧୁମାନେ ସଂପଦର ବନ୍ଧୁ ।

ଲୋକବନ୍ଧୁ ଯେବେ ହେବେ ଲୋକଙ୍କର ବନ୍ଧୁ
ତହିଁରୁ ଲଭିବେ ଶାନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ।

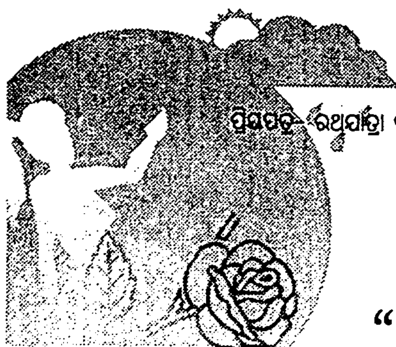
ଲୋକବନ୍ଧୁ - ୧ମ ବର୍ଷ ୪ୟ ଖଣ୍ଡ [illegible]

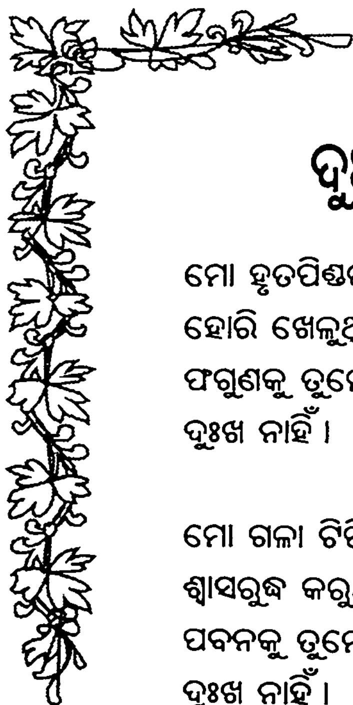
ରୂପାନ୍ତର

ଭକ୍ତ ଜଣେ ଡାକିଥିଲେ
ଜଗନ୍ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ
ମୋରଯିବା ଯାଏ
ଅଟକାଅ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ।

ଏବେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତେ
ହେ ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍
ହେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍
ଫେସନ ସୋ ଟିକେ ରଖରଖ
ଦେଖିବୁ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କର
କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କ୍ୟାଟ୍ ୱାକ୍ !

ପ୍ରିୟପତ୍ର- ରଥଯାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୧

ଦୁଃଖନାହିଁ

ମୋ ହୃତପିଣ୍ଡରୁ ତାଜା ରକ୍ତ ନେଇ
ହୋରି ଖେଳୁଥିବା
ଫଗୁଣକୁ ତୁମେ ଋତୁରାଜ କୁହ
ଦୁଃଖ ନାହିଁ ।

ମୋ ଗଳା ଟିପି
ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା
ପବନକୁ ତୁମେ ମଳୟ କୁହ
ଦୁଃଖ ନାହିଁ ।

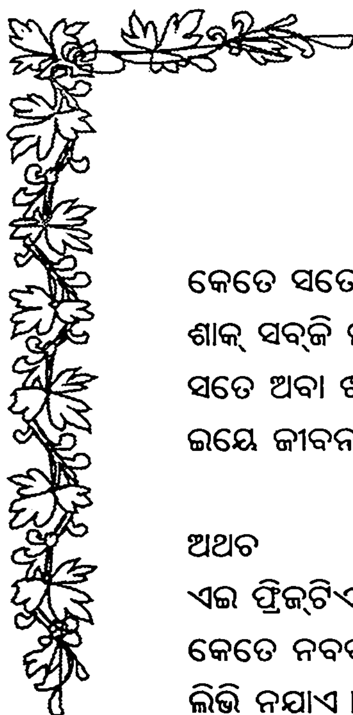
ବିବର୍ତ୍ତନ - ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୯୬

ସମ୍ପର୍କ

ସଂପର୍କ
ବନ୍ଧନର ସୂତ୍ର
ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରୀତି ବୋଲା
ବୁକୁଝରା ରକ୍ତଭିଜା
ମମତା ସ୍ତବକ ।

ହେଲେ ସେ ସଂପର୍କ
କେମିତି ବ୍‌ଦଳିଯାଏ
ଅବିଶ୍ୱାସ- ସରୀସୃପ
ମାରିଯାଏ ଗରଳର
ଚୋଟ ପରେ ଚୋଟ
କରିଯାଏ ଜୀବନକୁ
ଅସହ କ୍ଷତାକ୍ତ !

ବିବର୍ତ୍ତନ - ୧ ୯ ୯୬

ଫ୍ରିଜ୍

କେତେ ସତେଜ ରଖେ ଫ୍ରିଜ୍
ଶାକ୍ ସବ୍‌ଜି ମାଛ ମାଂସ
ସତେ ଅବା ଖାଦ୍ୟ ଆଉ ଖାଦ୍ୟପ୍ରାଣର
ଇଏ ଜୀବନ ଦାତା ।

ଅଥଚ
ଏଇ ଫ୍ରିଜ୍‌ଟିଏ ପାଇଁ
କେତେ ନବବଧୂ ଜୀବନଶିଖା
ଲିଭି ନଯାଏ ।
ଇଏ ପୁଣି ପାଲଟିଯାଏ
ଯୁବତୀ ମାରଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

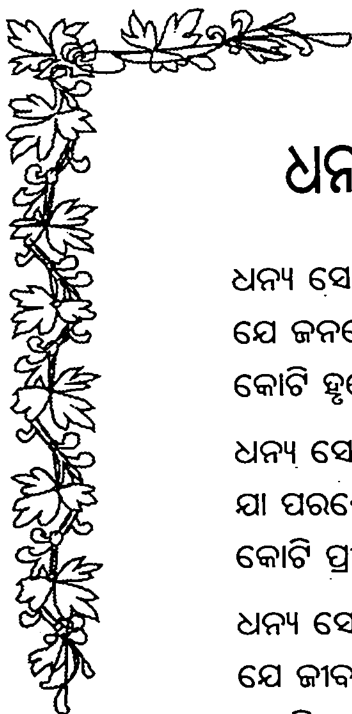
ବିବର୍ତ୍ତନ - ପୂର୍ଜାସଂଖ୍ୟା ୧୯୯୮

ଟି.ଭି.

ଟି.ଭି. କେତେ ରଂଗୀନ ଛବି ଦେଖାଏ
ମନରେ ଜଗାଏ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ସ୍ୱପ୍ନ
ରଂଗୀନ କରିଦିଏ ଜୀବନ ।

ଏଇ ଟି.ଭି. ପୁଣି ଶିଖାଇଥାଏ
କିମିତି ନେବାକୁ ହୁଏ ଜୀବନ ।
ଟି.ଭି. ବୋଧେ
ଦୁଇ ପାଖ ଧାର ଥିବା
ଶାଣିତ କୃପାଣ ।

ବିବର୍ତ୍ତନ - ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ୨

ଧନ୍ୟ ସେଇ

ଧନ୍ୟ ସେଇ ଜନମ
ଯେ ଜନମେ ଖେଳିଯାଏ
କୋଟି ହୃଦେ ସ୍ପନ୍ଦନ ।

ଧନ୍ୟ ସେଇ ଯୌବନ
ଯା ପରଶେ ଫୁଟିଯାଏ
କୋଟି ପ୍ରୀତି କୁସୁମ ।

ଧନ୍ୟ ସେଇ ଜୀବନ
ଯେ ଜୀବନ ଦାନେ ହସେ
କୋଟି ଜନ ଜୀବନ ।

ଧନ୍ୟ ସେଇ ମରଣ
ଯେ ମରଣେ ଝରିଯାଏ
କୋଟି ଲୁହ ଶ୍ରାବଣ ।

ସୌରଭ- ଫେବୃୟାରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୮୧

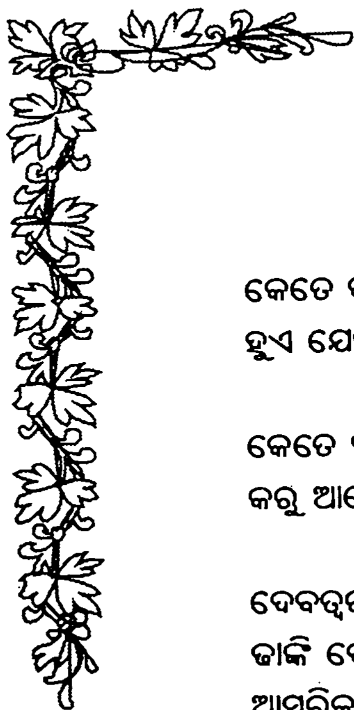
ଇଙ୍ଗିତ

ବହୁ ଭ୍ରମରକୁ ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିବା
ସେଇ ଦୁଷ୍ଟ ଫୁଲଠାରୁ
ଏଇ ଶାନ୍ତ କଣ୍ଟାଟି
ଖୁବ୍ ଭଲ ।

ଯେ ଅନେକ କଣ୍ଟାକୁ
ପାଦରୁ କାଢ଼ିବାରେ
ନିଜର ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ ପାଇଁ
କୁଣ୍ଠିତ ହୁଏନା ।

ବହୁ ମନକୁ ପାଗଳ କରୁଥିବା
ସେଇ ଦୁଷ୍ଟ ହସଠାରୁ
ଖୁବ୍ ଭଲ
ଟୋପାଏ ଲୁହ
ଯା ଦେହରେ ଭରା
ଅନୁତପ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଗଭୀରତା ।

ସୌରଭ- ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ୧୯୮୫

ସୃଷ୍ଟି

କେତେ କଷ୍ଟକର
ହୁଏ ଯେଉଁ ସୃଷ୍ଟି ।

କେତେ ସହଜେ
କରୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ ।

ଦେବତ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ
ଢାଙ୍କି ଦେଇ
ଆସୁରିକ ମାୟା ପଟଳରେ
ଡାକିଡାକି ନିଜ ସର୍ବନାଶ ।

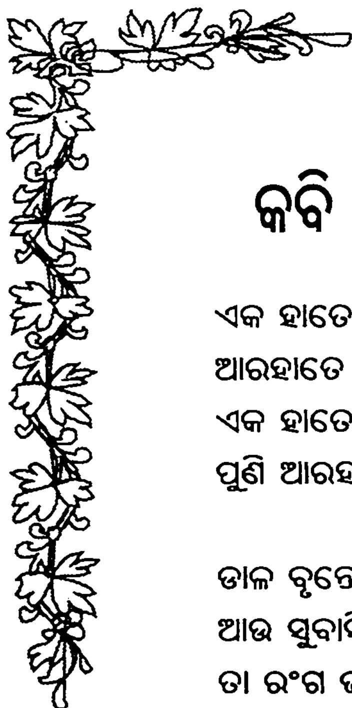

ଭିନ୍ନ ରୂପ

ବାହାରେ ମୁଁ ନେତା ବୋଲି
ପାଏ ଶହେ ସଲାମ ।

ଘରେ ମୁଁ ମାଲିକ ନୁହେଁ
ଜୋରୁ କା ଗୋଲାମ ।

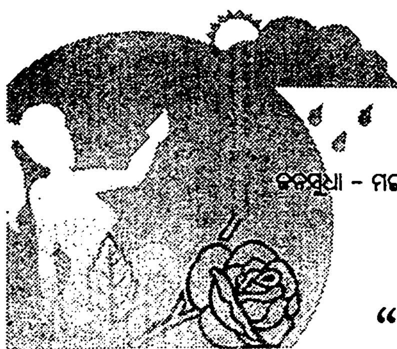
ସୁଲେଖା - ଏପ୍ରିଲ୍-ସେପ୍ଟେମ୍ବର

କବି : ଗୋଲାପ

ଏକ ହାତେ ବଂଶୀ
ଆରହାତେ କରବାଳ
ଏକ ହାତେ ଶଂଖ
ପୁଣି ଆରହାତେ ଢାଲ ।

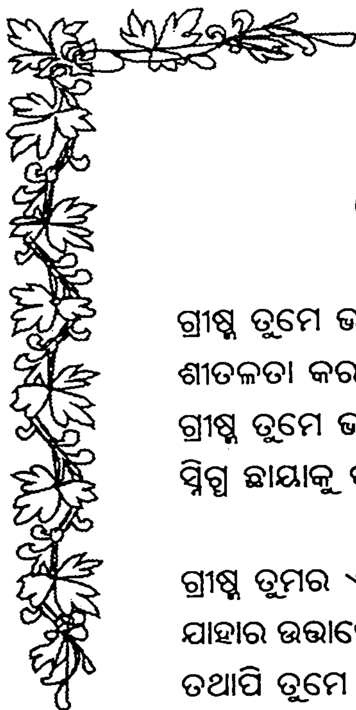
ଡାଳ ବୃନ୍ତେ କଣ୍ଟା
ଆଉ ସୁବାସିତ ଦଳ
ତା ରଂଗ ଢଳଢଳ ।
ଏଥିପାଇଁ ଯୁଗେଯୁଗେ
କବି ଓ ଗୋଲାପ ମଧ୍ୟେ
ବନ୍ଧୁତା ନିବିଡ଼ ।

ଜନସୁଧା - ମଇ ୧୯୯୯

ଏଇତ ସତ୍ୟ

କାଠିଟିଏ
ଜଳିଜଳି ବିତରିଲେ ବାସ
ନାଁ ତାର ଧୂପ ।
କଢ଼ିଟିଏ ଫୁଟିଫୁଟି ବିତରିଲେ ବାସ
ନାଁ ତାର ପୁଷ୍ପ ।
ଶିଖାଟିଏ
ଜଳିଜଳି ବିତରି ଆଲୋକ
ନାମ ବହେ ଦୀପ ।
ସ୍ନେହପ୍ରୀତି ମମତା ଉଜାଡ଼ି
ମିଶିଯାଏ ମାଟିରେ ତ
ଏଇ ମାଟି ଘଟ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମ

ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତୁମେ ଭାରୀ ଉଷ୍ମ
ଶୀତଳତା କର ଭସ୍ମ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତୁମେ ଭୀମ ରୁଦ୍ର
ସ୍ନିଗ୍ଧ ଛାୟାକୁ କର ଧ୍ୱଂସ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମ ତୁମର ଏତେ କ୍ରୋଧ
ଯାହାର ଉତ୍ତାପେ ହୁଏ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ
ତଥାପି ତୁମେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ
ପଞ୍ଚଭୂତ ଶରୀର ନିମିତ୍ତ
ଅମୃତ ସଦୃଶ ।

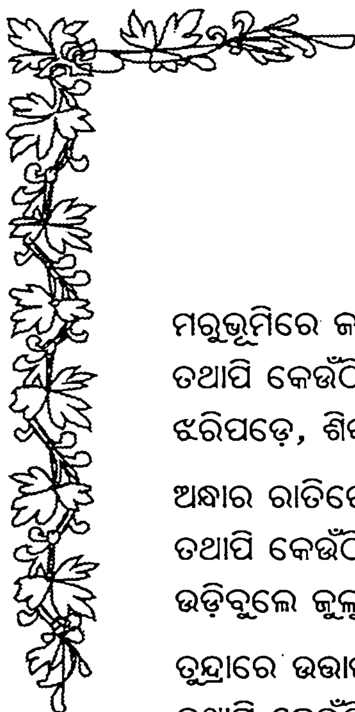
ଅଭାଗା

ଅଭାଗା ଭାଗ୍ୟବାନଟିଏ
କାରଣ
ଭାଗ୍ୟକୁ ନିନ୍ଦିବା ପାଇଁ
ସେ ବାରମ୍ବାର
ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥାଏ ।

ଅଭାଗା ଦାର୍ଶନିକ ଟିଏ
କାରଣ ବଞ୍ଚିବାର ସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ
ସେ ନୂଆ ରାହା ଖୋଜୁଥାଏ ।

ଅଭାଗା
ଉଦାସୀ ଶିଳ୍ପୀଟିଏ
କାରଣ ଗଢ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ
ବିଶୁ ଧର୍ମପଦ କୋଣାର୍କକୁ
ଜଳଜଳ ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ।

କାଳାନ୍ତର- ୨୮.୬.୨୦୦୨

ଅଭାବ

ମରୁଭୂମିରେ ଜଳର ଅଭାବ
ତଥାପି କେଉଁଠି କେମିତି
ଝରିପଡ଼େ, ଶିକର ଟୋପାଏ ।

ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଆଲୋକର ଅଭାବ
ତଥାପି କେଉଁଠି କେମିତି
ଉଡ଼ିବୁଲେ ଜୁଲୁଜୁଲା ଟିଏ ।

ତୁନ୍ଦ୍ରାରେ ଉତ୍ତାପ ଅଭାବ
ତଥାପି କେଉଁଠି କେମିତି
ମିଳିଥାଏ ସିଲ୍ ଚର୍ବିଟିକେ ।

କିନ୍ତୁ, ହାଏ ! ଯଦି
ହୃଦୟରେ ମାନବିକାତର ଅଭାବ
ନାହିଁ ତିଳେ ସ୍ନେହଶ୍ରଦ୍ଧା ମମତାରୁ ଖିଏ
ତାକୁ ପୂରଣ କରିବ କିଏ ?

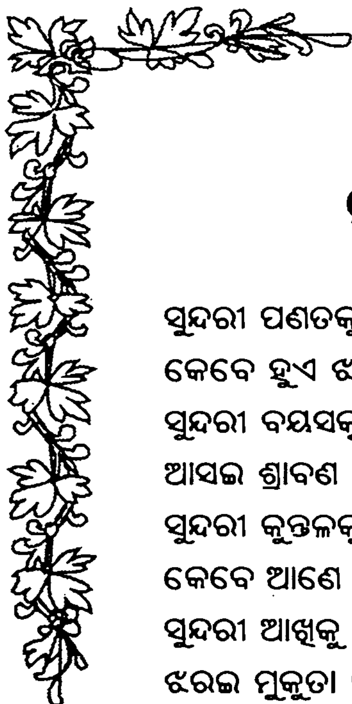
ଝଙ୍କାର- ଭାଗ ୭ ସଂଖ୍ୟା ୧୬-୭

ବହୁରୂପି ପାଣି

ପାଣି ।
ପାଣିର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ
କାକର କରକା ।
କେବେ ପୁଣି ଛଦ୍ମବେଶୀ
ମରୁ ମରୀଚିକା ।

ସୁନ୍ଦରୀ

ସୁନ୍ଦରୀ ପଣତକୁ ଛୁଇଁଲେ ପବନ
କେବେ ହୁଏ ଝଡ଼ କେବେ ସେ ମଳୟ ।
ସୁନ୍ଦରୀ ବୟସକୁ ଯୌବନ ଛୁଇଁଲେ
ଆସଇ ଶ୍ରାବଣ ପୁଣି ଆସଇ ଫଗୁଣ ।
ସୁନ୍ଦରୀ କୁନ୍ତଳକୁ ଛୁଇଁଲେ ବରଷା
କେବେ ଆଣେ ଝଡ଼ ପୁଣି ବଢ଼ି ଓ ମରୁଡ଼ି ।
ସୁନ୍ଦରୀ ଆଖିକୁ ଲୁହ ଆସିଗଲେ
ଝରଇ ମୁକୁତା ପୁଣି ଜଳେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ।
ସୁନ୍ଦରୀ ପାଇଁ ଏସବୁ ହୋଇପାରେ
ଗଳ୍ପ ଉପନ୍ୟାସ ଅଥବା କବିତା
ପାଠକର ମନ କିନ୍ତୁ ପିତା ।

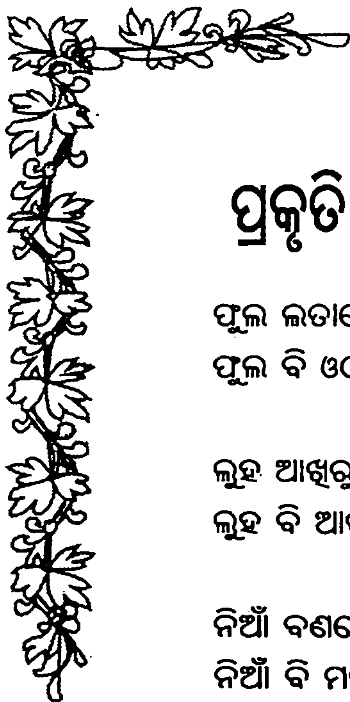
ଧ୍ୱନିପ୍ରତିଧ୍ୱନି - ୨୯.୬.୨୦୦୫

ପ୍ରେମିକର ରାତି

ପ୍ରେମିକା ତା କୋଳେ ଥିଲେ
ଜୋଛନା ଚନ୍ଦନ ବୋଳା
ଫୁଲ ମହମହ ଏଇ
ପ୍ରେମିକର ରାତି
ଫୁଲି ଫୁଲି ଉଠେ ତାର ଛାତି ।

ପ୍ରେମିକା ଦୂରେଇ ଗଲେ
ବିରହ ଝାନ୍‌ଜିରେ ସିଝେ
ନିଆଁ ଡହଡହ ଏଇ
ପ୍ରେମିକର ରାତି
ଫାଟିଫାଟି ଯାଏ ତାର ଛାତି ।

ସୁଲେଖା - ଏପ୍ରିଲ୍-ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧

ପ୍ରକୃତି : ପ୍ରେମିକା

ଫୁଲ ଲତାରେ ଫୁଟେ
ଫୁଲ ବି ଓଠରେ ଫୁଟେ ।

ଲୁହ ଆଖିରୁ ଝରେ
ଲୁହ ବି ଆକାଶୁ ଝରେ ।

ନିଆଁ ବଣରେ ଲାଗେ
ନିଆଁ ବି ମନରେ ଲାଗେ ।

ପ୍ରକୃତି ବି ପ୍ରେମିକା
ପ୍ରେମିକା ବି ପ୍ରକୃତି ।

ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ

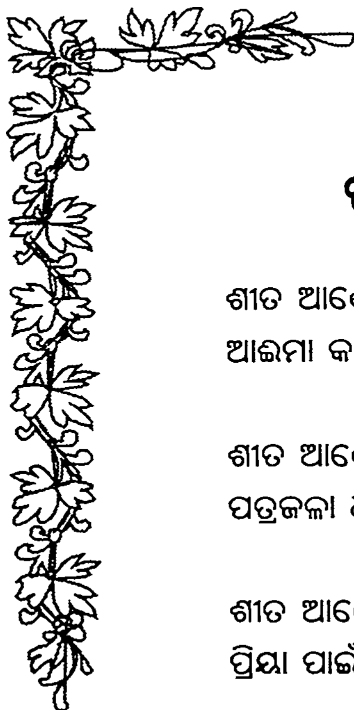
ମୌନତାର କ୍ୟାନଭାସରେ
ଶବ୍ଦାୟିତ ଚିତ୍ରଟିଏ..... ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ।

ଦଗ୍ଧ ସ୍ମୃତି ବିଦଗ୍ଧ ଆତ୍ମାର
ସ୍ୱର ଟିଏ .... ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ।

ନିର୍ବାସିତ ଜୀବନ ଓ କୀଟଦ୍ରଷ୍ଟା
ଯୌବନର ସ୍ୱାକ୍ଷର..... ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ।

ମହାକାଳ ଅଂଧକାର ଓ
ପ୍ରଳୟ ପ୍ରଭଞ୍ଜନର ବାର୍ତ୍ତା .... ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ।

ଯୁବବନ୍ଧୁ - ଡିସେମ୍ବର - ୨୦୦୪

ଶୀତ

ଶୀତ ଆଣେ ଚୁଲିମୁଣ୍ଡେ
ଆଇମା କାହାଣୀ ଉଷୁମ ।

ଶୀତ ଆଣେ ଧୂଳି ଦାଣ୍ଡେ
ପତ୍ରଜଳା ଧୂନିର ଉଷୁମ ।

ଶୀତ ଆଣେ ଶେଯପରେ
ପ୍ରିୟା ପାଇଁ ପ୍ରୀତିର ଉଷୁମ ।

ଶୀତ ଆଣେ ଷଠିଘରେ
କୁଆଁ କୁଆଁ ରାବର ଉଷୁମ ।

ଶୀତ ଆଣେ ମୃତ୍ୟୁପରେ
ମଶାଣିରେ ଜୁଇର ଉଷୁମ ।

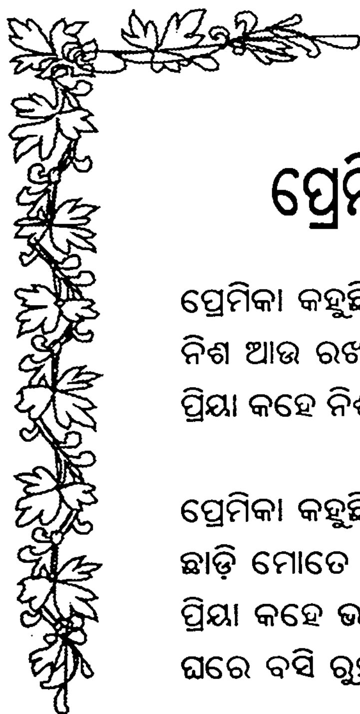
ଦୈନିକ ଆଜିକାଲି - ୧୧.୧୧.୦୫

ବିରୋଧାଭାସ

ମୟୁର ନାଚୁଛି ଏଇ ଆଷାଢ଼ ବର୍ଷାରେ
ମୁଁ ଦେଖି ଝରକାଫାଙ୍କେ ଜଳୁଛି ଇର୍ଷାରେ ।

ଫୁଲ ଫୁଟେ ବାସ ଛୁଟେ,
ବଗିଚାରେ ଆନନ୍ଦ ଲହରି
ମନ ଅଗଣାରେ ମୋର
ଲୁହ ଆଉ ଲହୁ ଖେଳେ ହୋରି ।

ଜନସୁଧା- ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୦୩

ପ୍ରେମିକା : ପ୍ରିୟା

ପ୍ରେମିକା କହୁଛି ମୋତେ-
ନିଶ ଆଉ ରଖନା,
ପ୍ରିୟା କହେ ନିଶବିନା ମୁହଁ ଭଲ ଦିଶେନା ।

ପ୍ରେମିକା କହୁଛି ମୋତେ-
ଛାଡ଼ି ମୋତେ ଯାଅନା,
ପ୍ରିୟା କହେ ଭାତ ନାହିଁ
ଘରେ ବସି ରୁହନା ।

ପ୍ରେମିକା କହୁଛି ଦେଖ ଆକାଶର ନୀଳ
ମୋର ଦୁଇ ଆଖିରେ,
ପ୍ରିୟା କହେ ଆସ ତୁମେ ଶୋଇପଡ଼
ଉଠିବାକୁ ହେବ ପୁଣି କାଲି ବଡ଼ି ସକାଳେ ।

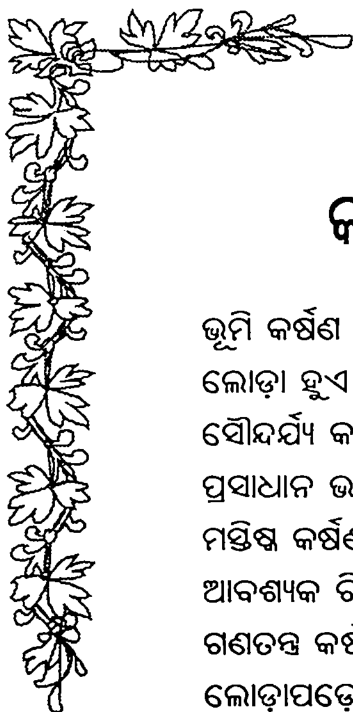

ମଧୁ ଶଯ୍ୟା

ଜୀବନରେ ସିନା ମଧୁ ଆଣିଦେଲେ
ହୁଅନ୍ତା ସେ ମଧୁ ଶଯ୍ୟା ।
ମଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ତିଥି ଉଆଁସରେ ଭରି
ପାରିବ କି ମଧୁ ଶଯ୍ୟା ।

ମିଳନର ମଧୁ ଝରିଲେତ ବଧୂ
ଇଛିବ ସେ ମଧୁଶଯ୍ୟା
ଲୁହର ଜହର ପିଇପିଇ ଆହା
ଅଣ୍ଟାଳୁଛି ମଧୁ ଶଯ୍ୟା ।

କର୍ଷଣ

ଭୂମି କର୍ଷଣ ପାଇଁ
ଲୋଡ଼ା ହୁଏ ଲଙ୍ଗଳ ।
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କର୍ଷଣ ପାଇଁ
ପ୍ରସାଧାନ ଭଣ୍ଡାର ।
ମସ୍ତିଷ୍କ କର୍ଷଣ ପାଇଁ
ଆବଶ୍ୟକ ଚିନ୍ତା
ଗଣତନ୍ତ୍ର କର୍ଷଣକୁ
ଲୋଡ଼ାପଡ଼େ ନେତା ।
ସ୍ୱାଦର କର୍ଷଣ ପାଇଁ
ଦରକାର ଜିହ୍ୱା
ହୃଦୟ କର୍ଷଣ ପାଇଁ
ପଦୁଟିଏ 'ଆହା' ।

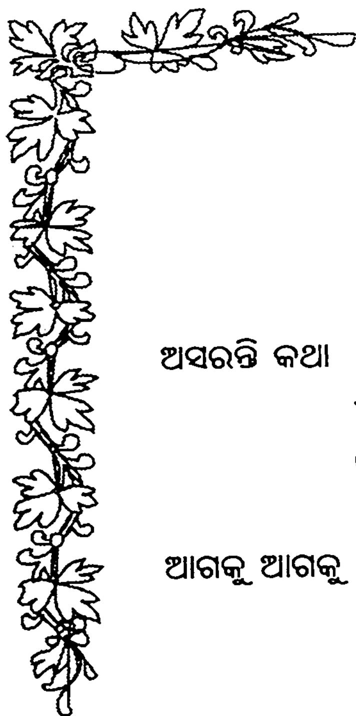
ଅମୃତମୟ ବିଷ

ସବୁଦିନେ ବ୍ୟାଧି ବିଷରେ ଜଳୁଥିବା ଜୀବନଟି
ହେଉଥାଏ ବଡ଼ ଛଟପଟ ।
ଯେଉଁ ବିଷ ଔଷଧଟି ନିବାରଣ କରେ ତା'ର କଷ୍ଟ
ନୁହେଁ କି ତା ସାଧୁଜନେ ଅମୃତ ସଦୃଶ !

ସଦା ସନ୍ଦେହରେ ଯାର ନୀଳବିଷେ ଜର୍ଜରିତ ଚିତ୍ତ
ରହସ୍ୟର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଲୋଡ଼ାପଡ଼େ ଯଦି
ବିଷତୁଲ୍ୟ ଅତିକଟୁ ସତ୍ୟ
ସେ ବିଷ କି ସାଧୁଜନେ ନୁହଇ ଅମୃତ !

ଏଣୁ ବୋଧେ
ଛଳନା-ଅମୃତ ଠାରୁ
ଖୁବ୍ ଭଲ ବିଷମୟ ସତ୍ୟ ।

ଅସରନ୍ତି କଥା

ଏଣୁ

ଲେଖୁନାହିଁ ଇତି ।

ଆଗକୁ ଆଗକୁ ପୁଣି

ବହୁକଥା କହିବାକୁ ଅଛି ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲା ବିଭକ୍ତ ହେବା ପରେ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର କୋରେଇ (ଶଂଖପାରୀ) ଗାଆଁରେ ନନ୍ଦକିଶୋର ସିଂହ ୧୯୪୨ ମଇ ପନ୍ଦର ତାରିଖରେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ପିତା ୰ ରାଜକିଶୋର ସିଂହ ପୋଷ୍ୟ ୰ ନବକିଶୋର ସିଂହ, ମାତା ୰ ରୂପାଦେବୀ । ସେ ଏକାଧାରାରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ପ୍ରଶାସକ, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକ, ଗୀତିକବି, ନାଟ୍ୟକାର, ନାଟ୍ୟଶିଳ୍ପୀ, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ତଥା ସୌଖିନ ସ୍ତମ୍ଭକାର । ପଲ୍ଲୀଜୀବନଧର୍ମୀ ପତ୍ରିକା 'ବୋଲେ ହୁଁ ଟି'ର ସଂପାଦନା ସେ ବିଗତ ସାତବର୍ଷ ଧରି କରିଆସୁଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ସେ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ଗୀତିକାର ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ୨୦୦୧ ମସିହା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡ଼େମୀ ଦ୍ୱାରା ଗୀତିକବି ଭାବେ ପୁରସ୍କୃତ । ଗୀତିକବି ହେଲେ ହେଁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କର ଗୀତିକବିତା ସାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରବନ୍ଧ, ନାଟକ, କବିତା ବି ପ୍ରକାଶିତ । ଆକାଶବାଣୀ, ଦୂରଦର୍ଶନ, ମଞ୍ଚ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସହ ମଧ୍ୟ ସେ ବହୁଭାବରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ।

ଆସନ୍ତୁ ସେଇ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କର କେତୋଟି ସାହିତ୍ୟ କୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚିତ ହେବା ।

କବିତା
ଆବୃତ : ଅନାବୃତ

ନାଟକ
ଲହୁ-ଲୁହ
ମାନସୀ ଗବେଷଣାଗାର
ସବୁ ମଣିଷ ସମାନ
ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା

ଗୀତିକବିତା
ଗୀତିଗୁଚ୍ଛ
ଗୀତି ଓ ଗଜଲ୍
ଇଚ୍ଛାବତୀ ନଦୀ
ନନ୍ଦକିଶୋର ଗୀତିବିଚିତ୍ରା

ନବ ସାକ୍ଷର
ଜଗଜମାଲିରେ ଋଷବାସ କଥା
ସୁଜାତା ସେବା ସମିତି
ମୋ ଗାଁ ମୋ ମାଆ
ସକଳ ଘଟେ ନାରାୟଣ
ଯେତେ ଦିଅଁ ସେତେ ପୂଜା

ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ
ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ
ସାବାସ୍ ଟୁଟୁ
ମଜା କାହାଣୀ
ଟୁଟୁର ରାଜଜଫେରି
ଶିଆଳ ଝିଅର ବାହାଘର
ଏକ-ଦୁଇ-ତିନି
ଶ୍ରବଣ କୁମାର
ପୁରାଣ କଥା
ଆମ ଗାଆଁ ହାଟ
କଥାଟିଏ କହୁଁ (ପରୀକଥା)
କଥାଟିଏ କହୁଁ (ପୁରାଣ କଥା)
ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ଉପଦେଶାବଳୀ
(୧ମ ଓ ୨ୟ ଖଣ୍ଡ)
ପିଲାଙ୍କ କଥା ସରିତସାଗର

ଅନୁବାଦ
ମୃଣାଳିନୀ
ଇନ୍ଦିରା ଓ ଯୁଗଳ ଅଙ୍ଗୁରୀୟ
କୃଷ୍ଣକାନ୍ତଙ୍କ ଉଇଲ୍
ଅରଣ୍ୟର ଆହ୍ୱାନ
ସୁଇସ୍ ରବିନ୍‌ସନ୍
ଘରଛଡ଼ାର କାହାଣୀ
ଲର୍ଡ ଜିମ୍
ଉଇଲର କାହାଣୀ

ରମ୍ୟ ରଚନା
କ୍ୟାସେଟ୍ କନ୍ୟା
ଓ ଆହୁରି ଅନେକ...